

Prof. dr hab. Henryk Chałupczak
Uniwersytet Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie
Wydział Politologii i Dziennikarstwa
Tel /081/ 605 455 144
e-mail: henryk.chalupczak@mail.umcs.pl

Lublin, 23. 08. 2021 r.

RECENZJA

dorobku naukowego dr Iwony Jakimowicz – Pisarskiej, w tym jej wskazanego osiągnięcia naukowego pt. *Meandry europejskiego państwa narodowego na przykładzie Grecji*, Wydawnictwo Akademickie Akademii Marynarski Wojennej, Gdynia 2020, ISBN 978-83-959756-3-9, ss.324.

1. Uwagi wstępne.

W ocenie dorobku dr Iwony Jakimowicz – Pisarskiej, w tym wskazanej przez nią monografii jako osiągnięcia naukowego, skoncentruję swoją uwagę przede wszystkim na zakresie wypełnienia przez Kandydatkę kryteriów w procedurze o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, wynikających przede wszystkim z *Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* /Dz. U. z 2020 r. poz. 85, ze zm./ oraz *Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* /Dz. U. 2017, poz. 1789 ze zm./. I tak ogólny zapis tej drugiej w art. 16.1 brzmi: „*Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.*” Zapis tej ustawy wymaga więc odpowiedzi na pytanie, czy osiągnięcia naukowe Kandydatki stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o polityce i administracji oraz czy wykazuje się Ona istotną aktywnością naukową.

Przygotowując niniejszą recenzję uwzględniłem też zapisy zawarte w rozporządzeniach Ministra, w tym w *Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora* /Dz. U. z 2018 r. poz. 261/, sukcesywne zalecenia Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów oraz własne, autorskie, postrzeżenie specyfiki tzw. procedury habilitacyjnej.

Treść i wnioski niniejszej recenzji oparłem na lekturze publikacji składających się na dorobek Habilitantki, w tym monografii wskazanej jako osiągnięcie naukowe, oraz analizie nadesłanej dokumentacji - ograniczającej się do *Autoreferatu*.

II. Podstawowe informacje o Kandydatce

Z dokumentacji wniosku dr Iwony Jakimowicz – Pisarskiej / do roku 2016 używającej nazwiska Jakimowicz – Ostrowska/, w tej części dość enigmatycznej i chyba mało precyzyjnej wynika, że posiada ona stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie historii /najnowszej???, nadany jej uchwałą Wydziału Nauk Humanistycznych i Historycznych Uniwersytetu Gdańskiego w 2007 roku. Jej podstawą była rozprawa zatytułowana: *Mniejszości narodowe w Gdyni w latach 1944 -2005*”, przygotowaną pod kierunkiem prof. dr. hab Eugeniusza Koko. W dokumentacji Kandydatka nie podaje, kto był recenzentem w procedurze doktorskiej.

Wcześniej, bo latach 1997 – 2002, dr I. Jakimowicz – Pisarska uczęszczała na studia magisterskie na kierunku *Politologia*, ze specjalnością *Przemiany cywilizacyjne i edukacja polityczna*. Ukończyła je broniąc pracę magisterską pt. „*Spoleczność żydowska w Polsce XX wieku*”, przygotowaną pod kierunkiem prof. dr hab. Andrzeja Chodubskiego.

Dotychczasowe zatrudnienie Kandydatki w jednostkach naukowych jest dość typowe dla szkolnictwa wyższego w Polsce i prezentuje się następująco: od 2005 do 2008 roku pracowała jako asystent w Instytucie Nauk Społecznych Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. Od roku 2008 do 2019 była zatrudniona jako adiunkt Instytucie Stosunków Międzynarodowych na Wydziale Nauk Humanistycznych i Społecznych w Akademii Marynarki Wojennej. Od roku jest wykładowcą w Katedrze Stosunków Międzynarodowych na Wydziale Nauk Humanistycznych i Społecznych w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni.

III. Charakterystyka dorobku naukowego Kandydatki

Dr I. Jakimowicz – Pisarska swoje zainteresowania badawcze sytuuje w trzech głównych obszarach, które w mojej ocenie można uszeregować, wg kryterium chronologicznego, następująco:

- 1) problematyka tożsamości lokalnej, narodowej i europejskiej w kontekście procesów politycznych i kulturowych;
- 2) migracje ludności czynnik zmian politycznych i kulturowych w Europie;

3) polityka Grecji w XX i XXI wieku w kontekście teoretycznej i empirycznej refleksji nad ewolucją państwa narodowego.

Kandydatka do dokumentacji *Wniosku*, który został mnie przekazany, nie dołączyła klasycznego wykazu swoich publikacji – omawiające informacje w tym zakresie zawarła w Autoreferacie. Z niego wynika, że poza przedstawioną jako osiągnięcie naukowe monografią „*Meandry europejskiego państwa narodowego na przykładzie Grecji*”, opublikowała 1 monografię powstałą na bazie doktoratu, 13 rozdziałów w zbiorowych monografiach naukowych, 23 artykuły naukowe w języku polskim jak i angielskim oraz współredagowała 2 prace zbiorowe. Łączny jej dorobek naukowy, wraz tzw. habilitacją, obejmuje więc 29 publikacji.

W *Autoreferacie* dr I. Jakimowicz – Pisarska wykazuje, że uczestniczyła w kilkunastu konferencjach naukowych i debatach, była współorganizatorem 4 konferencji międzynarodowych i krajowych. Podkreśla, że na wszystkich Ogólnopolskich Kongresach Politologii, jakie odbyły się od 2009 roku, była ich aktywnym uczestnikiem, w tym moderatorem paneli tematycznych. Jest też członkiem 7 międzynarodowych i polskich towarzystw naukowych. Wygłosiła 5 wykładów otwartych i odbyła 2 staże naukowe. Brała udział w 3 projektach badawczych, w tym w 2 grantach jako wykonawca. Prowadziła zajęcia w 4 międzynarodowych szkołach letnich i w czasie międzynarodowych warsztatów dla magistrów i doktorantów. Ponadto recenzowała wnioski grantowe w ramach współpracy z Narodową Agencją Wymiany Akademickiej, a także artykuły naukowe w języku polskim i angielskim do czasopism naukowych. W jednym przypadku, w latach 2014 – 2018, pełniła funkcję promotora pomocniczego w obronionym na Uniwersytecie Jagiellońskim w Instytucie Nauk Politycznych doktoracie. Uczestniczyła wtedy w seminarium prof. Barbary Krauz-Mozer a funkcję promotora pomocniczego realizowała w ramach przewodu doktorskiego mgr Piotra Szafrugi, który w roku 2018 obronił rozprawę nt. „*Zastosowanie teorii spontanicznego porządku w naukach politycznych*”.

W dokumentacji Kandydatka nie wykazała kierowania projektami naukowymi, zasiadania w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism. Rzuca się też w oczy fakt braku w dorobku Kandydatki publikacji w Grecji – jako jej obecnie głównym polu badawczym.

Po lekturze publikacji dr Iwony Jakimowicz – Pisarskiej nasuwa mi się kilka zasadniczych konstatacji. I tak, pod względem statystycznym jej dorobek oceniam jako średni, choć typowy dla dyscypliny nauki o polityce i administracji. Według mnie, badania współczesnej ewolucji instytucji państwa, jako organizacji politycznej społeczeństwa, przez przedstawicieli „naszej” dyscypliny naukowej, mimo dużej ich atrakcyjności badawczej, prezentują się nie najlepiej.

Pod względem merytorycznym najwyżej oceniam obie monografie (o książce wskazanej jako osiągnięcie naukowe dalej). Artykuły i części prac zbiorowych, wg mnie, prezentują się różnie. Kilka z nich ma oryginalny i badawczy charakter, większość jednak to teksty przeglądowe, opisowe, oparte przede wszystkim na literaturze przedmiotu.

W swym dorobku Kandydatka nie wykazała żadnej recenzji do czasopisma naukowego oraz sprawozdania naukowego – co uważam za niedostatek warty uwagi. Ma jednak w swoim dorobku kilka recenzji naukowych zleczanych przez redakcje i wydawnictwa. Ten wątek aktywności dlatego zasługuje na uwzględnienie, iż współczesne nauki humanistyczne i społeczne w Polsce cierpią na brak merytorycznych i krytycznych wypowiedzi recenzyjnych. Ważne też są tu umiejętności i kompetencje wymagane od osoby aspirującej do uzyskania uprawnień do kształcenia kadr naukowych.

Moim zdaniem, istotnym brakiem w wykazie osiągnięć naukowych dr Iwony Jakimowicz – Pisarskiej, jest fakt, iż wg przedstawionej dokumentacji nie opublikowała ona żadnej ze swoich prac ani nie wykazała żadnego swojego istotnego uczestnictwa w przedsięwzięciach naukowych na terenie Grecji. To oznacza, że w zasadzie jest słabo obecna w życiu naukowym obszaru geograficznego na którym koncentruje od kilku lat swoją działalność badawczą. Jest zaś aktywna przede wszystkim na poziomie krajowym, z pewną skromną obecnością w przedsięwzięciach naukowych realizowanych w kilku państwach europejskich.

Mam jeszcze kilka innych spostrzeżeń i ocen, charakterystycznych dla mojej optyki oceny dorobku naukowego, dotyczących zakresu wypełniania przez Kandydatkę wymogów ustawowych, w tym w zakresie wartości jej dorobku naukowego. I tak, według mnie, prowadzi ona w miarę zaprogramowaną aktywność naukową zaś podejmowane na różnych etapach swojego rozwoju naukowego problemy badawcze stara się kontynuować, reinterpretować, pogłębiać oraz konfrontować z najnowszą literaturą przedmiotu. W badaniach zaprezentowanych przede wszystkim w obu monografiach daje się zauważyć, że stara się ona uwzględniać refleksję teoretyczną właściwą dla badań politologicznych. Stąd jej próby ujmowania badanych zagadnień jako procesów politycznych, szukania rządzących nimi prawidłowości i mechanizmów, nacisk na analizę uwarunkowań, podmiotów, koncepcji, etapów ich realizacji, nieuciekanie od prognozowania przez pryzmat polityk publicznych. Nie ulega też dla mnie wątpliwości, że jej dorobek sytuuje się w podstawowych działach nauk o polityce i administracji, m.in. takich jak teoria polityki, systemy i ustroje polityczne, historia polityczna, kultura polityczna, stosunki międzynarodowe.

Podsumowując swoją ocenę dorobku naukowego dr Iwony Jakimowicz – Pisarskiej uznaję, że może być on uznany jako „znaczący” wkład w rozwój dyscypliny nauk o polityce i

administracji w Polsce. Jest on konsekwencją ewoluującej aktywności naukowej, która na poziomie krajowym zapewnia jej rozpoznawalność a w niektórych szczegółowych aspektach także pozycję specjalistki. Takim polem badawczym dr Iwony Jakimowicz – Pisarskiej są zagadnienia związane z ewolucją państwa greckiego i jego polityki wewnętrznej. Tych zagadnień dotyczy monografia wskazana jako osiągnięcie naukowe oraz większość tekstów naukowych. W tej materii, wg mnie, badania Kandydatki konsumują w szerokim zakresie istniejący stan badań, a zaprezentowane ustalenia mają charakter autorski. Istotną słabością dorobku Kandydatki jest natomiast brak aktywności publikacyjnej w Grecji, a więc w obszarze którego dotyczą jej najnowsze badania. Za skromną rekompensatę w tym względzie mogą być uznane jej wystąpienia z badaną problematyką na sesjach krajowych i europejskich.

III. Ocena monografii wskazanej jako osiągnięcie naukowe

Art. 16. przywoływanej już w uwagach wstępnych recenzji *Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* zawiera zapis, iż „Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić:

- 1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie;
- 2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr I. Jakimowicz – Pisarska jako osiągnięcie naukowe wskazała monografię pt. *„Meandry europejskiego państwa narodowego. Przykład Grecji”*, Gdynia 2020, ss. 324, opublikowaną w Wydawnictwie Akademickim Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. Jej recenzentami wydawniczymi byli: dr hab. Małgorzata Myśliwiec oraz prof. dr hab. Andrzej Maciej Brzeziński

Swoje uwagi dotyczące monografii zacznę od ogólnego stwierdzenia, że jest ona próbą autorskiego ujęcia zagadnienia niezwykle ważnego dla dyscypliny, w ramach której Autorka zabiega o uzyskanie stopnia naukowego. W mojej najkrótszej ocenie – szczegóły dalej – jest ona wartościowa przede wszystkim dlatego, że badane procesy ujmuje w kontekście konkretnego, wybranego ujęcia metodologicznego, tj. w ujęciu postmodernistycznym. Takie konteksty teoretyczne i paradygmatyczne dla „naszej” stosunkowo młodej i rozwijającej się

dyscypliny mają szczególną wartość. Dla mnie swoje znaczenie ma też „lekkość pióra” – czy też tzw. lekka ręka Autorki – w mojej ocenie potrafi dobrze ukazywać dylematy badawcze, stanowiska i koncepcje obecnie w literaturze przedmiotu, formułować konkluzje i prognozy. Inne kwestie, w tym liczne niedomagania merytoryczne, metodologiczne oraz warsztatowe nie neutralizują tej zasadniczej mojej oceny.

We *Wstępie*, na swój sposób ciekawym i wielowątkowym, Autorka dość chaotycznie deklaruje cele, które zamierza zrealizować. Stwierdza, że *Celem pracy jest /.../ dekonstrukcja funkcji państwa narodowego, którym jest Grecja, i poszukiwanie odpowiedzi na pytanie o kondycję tego bytu politycznego i zasadność jego istnienia w warunkach zglobalizowanej rzeczywistości. Następnie wskazanie tych z funkcji, które powinny zostać odrzucone, jako nieprzystające do bieżącej sytuacji politycznej oraz wskazanie funkcji, które po niewielkiej modyfikacji nadal mogą być realizowane przez państwo europejskie*

Trochę wcześniej pisze, że *Prezentowana praca stanowi jedną z możliwych dekonstrukcji najnowszej historii Grecji jako państwa narodowego, które kształtowało swoje funkcje pod wpływem nie tylko własnej spuścizny historycznej, ale także koncepcji politycznych XX wieku oraz czynnika ekonomicznej globalizacji świata, coraz silniej oddziałującego na możliwości działania instytucji państwowych. Owo ponowne odczytanie wydarzeń współtworzących państwowość grecką w kontekście najnowszej historii tego państwa daje możliwość przyjrzenia się tym elementom współczesnego wizerunku Grecji, które zdają się odpowiadać za jej dzisiejszą kondycję oraz mają wpływ na jej aktualną sytuację polityczną i gospodarczą.*

W deklarowanych założeniach badawczych przyjmuje, że *Grecja, jako państwo spełniające wiele kryteriów, m.in.: specyficzne położenie geopolityczne, doświadczenia historyczne, poczucie tożsamości związane ściśle z bycia integralną częścią Europy, problemy gospodarcze czy baza kulturowa może stanowić tzw. case study dla badanego problemu i przyczynić się do weryfikacji postawionej w pracy tezy o konieczności redefinicji funkcji państwa narodowego w ponowoczesnej rzeczywistości. Tu podkreśla, że *Problemy współczesnej Grecji są wypadkową wielu kwestii z jakimi zmagają się inne państwa narodowe w Europie, a jej cechy polityczne, ekonomiczne i kulturowe są charakterystyczne, chociaż w różnym natężeniu, dla innych państw tego regionu. Specyfika Grecji uwypukla wiele kwestii i potencjalnych wyzwań, które w pozostałych państwach narodowych Europy są mniej widoczne lub nie pojawiły się jeszcze wcale.**

Autorka sformułowała hipotezę główną, hipotezy szczegółowe – jest ich aż 5 przypisanych do konkretnych rozdziałów, hipotezę pomocniczą, jedną tezę oraz 7 pytań badawczych.

W mojej ocenie zaprezentowane cele, hipotezy i założenia badawcze tworzą w miarę spójną całość. I tak główna hipoteza badawcza, jak ją określa Autorka, zakłada, że *państwo narodowe, jakim jest współczesna Grecja, utraciło możliwości realizowania swoich funkcji a nie wykształciły się jeszcze mechanizmy zdecentralizowanego zarządzania państwem ani nie powstały instytucje państwa globalnego. Część funkcji nowoczesnego państwa narodowego zmieniła z czasem swoje znaczenie i rangę. Część z nich straciła swoje znaczenie, inne uległy wypaczeniu, zaś globalizacja i zmiany polityczne w XXI wieku wymagają pojawienia się nowych zadań realizowanych przez państwo narodowe w Europie.*

Dalej Autorka uściśla, w ramach hipotezy pomocniczej, że *współcześnie Grecy czują, iż państwo nie wypełnia swoich funkcji politycznych, ekonomicznych i społecznych w sposób wystarczający.* Tu należy jeszcze dodać, o czym jest też wyżej, że Autorka sformułowała jeszcze 5 hipotez szczegółowych do rozdziałów 3 – 5. Informuje przy tym, że weryfikacji hipotezy głównej służy przede wszystkim analiza teoretyczna zawarta w rozdziałach 1 i 2.

Pozytywnie oceniam potrzebę zadeklarowania we *Wstępie* katalogu wykorzystywanych metod badawczych. Ich artykulacja budzi jednak we mnie swoistą palpację serca – choć mam pełną świadomość, że w ramach „naszej” dyscypliny jest to wątek najczęściej budzący dyskusję. Otóż Autorka deklaruje wykorzystywanie następujących metod: analizy systemowej istniejących dokumentów i aktów prawnych, historycznej, instytucjonalna - prawnej i idealizacyjnej. Dodaje jeszcze, że jej badania wspierały liczne obserwacje nieuczestniczące, które realizowane były podczas kolejnych pobytów w Grecji w latach 2008-2018.

Dla porządku dodam jeszcze, że Autorka sformułowała ciekawe pytania badawcze, jest ich w sumie 7, oraz wyjaśniła zastosowane cezury – praca obejmuje okres 1830 – 2018. I tu moja kolejna refleksja - to ogrom czasu, multum procesów tak globalnych jak i narodowych. Według mnie, z tym wyzwaniem chronologicznym pisząca dała sobie dość dobrze radę. Skutkowało to jednak tym, że zaprezentowane autorskie rozważania o wielowymiarowej ewolucji Grecji oparte zostały przede wszystkim na literaturze przedmiotu.

Powyższym ujęciom podporządkowana została struktura monografii. Ma ona układ problemowy, przy czym dwa pierwsze rozdziały mają charakter teoretycznych rozważań na temat istoty ujęć postmodernistycznych oraz funkcji państwa narodowego i ich klasyfikacji. Uzasadniony został w nich również wybór Grecji jako tzw. case study. Rozdziały trzeci, czwarty i piąty mają tak wymiar teoretyczny jak i i praktyczny. Każdy z nich odnosi się do

innej grupy funkcji i składa się z części *historycznego wprowadzenia, analizy wybranych przypadków realizacji wybranych zadań z danej kategorii oraz wskazania potencjonalnych wyzwań dla dalszego rozwoju państwa narodowego na przykładzie problemów z jakimi boryka się współczesna Grecja.*

W mojej ocenie zastosowany układ wewnętrzny pracy jest autorski, poprawny, daje możliwość realizacji założonych celów badawczych. Choć rozważania obejmują tak długi okres czasu, wielokrotnie skutkują licznymi przeskokami merytorycznymi i chronologicznymi, to jednak dobrze oddają etapy ewolucji państwa greckiego. Tu przydają się liczne konstatacje, przywoływanie prawidłowości, podsumowania, odsyłanie do założeń teorii postmodernistycznych.

Lektura monografia pozwala mi uznać, że przyjęte założenia teoretyczne umożliwiły Autorce pogłębioną analizę i diagnozę podjętych zagadnień. Zaprezentowane rozważania oparte zostały przede wszystkim na literaturze przedmiotu. Autorka odwołała się do podstawowych kategorii konstytuujących badaną problematykę, zanalizowała stopień realizacji wybranych funkcji państwa, wskazała na te które powinny być kontynuowane i te które należy odrzucić lub zmodyfikować jako nieprzystające do obecnych globalnych wyzwań.

Uznaję, że monografia, mimo bardzo obszernej literatury przedmiotu, jest próbą autorską, w miarę spójną - choć liczne są przeskoki merytoryczne oraz chronologiczne - dobrze realizującą postawione cele oraz weryfikującą przyjęte założenia badawcze. Nie ulega też dla mnie wątpliwości, że ma charakter politologiczny. Jej wartością jest zaproponowanie metodologicznego wykorzystania postmodernistycznej teorii oraz wykazanie jej przydatności w dyscyplinie nauki o polityce i administracji. Niewątpliwie uzupełnia ona lukę dostrzeżoną przez Autorkę w polskiej literaturze przedmiotu. Zgadzam się z nią, że monografia stanowi wkład w debatę o teoriach, metodach i narzędziach – w tym wypadku postmodernistycznych – możliwych do wykorzystania w badaniach współczesnej rzeczywistości politycznej. W tym wypadku Grecja stanowi tylko swoiste studium przypadku.

W monografii widzę sporo słabości w niektórych kwestiach szczegółowych. Najważniejsze z nich dotyczą skromnej bazy źródeł pierwotnych oraz skrótowości niektórych rozważań. Nie najlepszym pomysłem jest użycie w monografii określenia *Bibliografia* na spis wykorzystanych źródeł. Autorka skorzystała z dość zróżnicowanego ich spektrum, nie tylko prac opublikowanych, bo to literalnie oznacza słowo *bibliografia*. Jestem osobiście zdania, które od „zawsze” głoszę, że każdy politolog, dbając o wizerunek swojej dyscypliny naukowej,

i gdy w badaniach wykorzystuje różnorodne spektrum źródeł, jak np. dokumenty, raporty, statystyki, akty prawne, powinien mieć przekonanie do użycia określenia *Wykaz źródeł*. Problemem jest potem ich właściwa klasyfikacja i systematyzacja, np. z podziałem według kryterium pierwotności.

W przypadku recenzowanej monografii zaproponowana *Bibliografia* jest w zasadzie zaprzeczeniem dominujących zasad jej sporządzania. Aż dziw, że czyni to magistrantka prof. dr hab. Andrzeja Chodubskiego, autora *Wstępu do badań politologicznych*. Tych usterek nie wyłapali też recenzenci a nie skorygowała ich redaktor wydawnicza. W tym przypadku *Bibliografię* zaczyna dział *Podręczniki szkolne* – mimo zapewnień Autorki nie stanowią one istotnej bazy źródłowej; potem jest dział *Dokumenty* – gdzie ujęte są m.in. akty prawne zasługujące na odrębne ujęcie; potem dział *Publikacje greckojęzyczne* – niestety pokazujący jak w niewielkim zakresie zostały one wykorzystane. Ostatnie trzy działy to: *Publikacje książkowe*, dalej: *Artykuły prasowe i rozdziały w książkach* a na koniec *Strony internetowe*. To swoiste pomieszanie z poplątaniem, bez określonego kryterium i ogólnie stosowanych zasad systematyzacji.

Reasumując ten fragment recenzji, traktujący o wartości monografii wskazanej jako osiągnięcie naukowe, stwierdzam, że zgadzam się z większością zawartych w niej ustaleń i wniosków. Uznaję ją za pracę autorską, na gruncie polskim w wielu aspektach oryginalną, która może być uznana za znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji w Polsce. Jej zalety to autorskie ujęcie bazujące na paradygmatach postmodernistycznych, uwzględnienie w rozważaniach kontekstu teoretycznego i praktycznego, globalnego, europejskiego jak i narodowego - greckiego. Autorka pokusiła się też, co ważne w badaniach politologicznych, o refleksję prognostyczną.

V. Charakterystyka aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Z dokumentacji *Wniosku* wynika, że Kandydatka m.in.:

- W latach 2010- 2020 realizowała różnorodną współpracę z greckimi ośrodkami akademickimi, głównie z Uniwersytetem Nauk Społecznych i Politycznych Panteon w Atenach i Uniwersytetem Kreteńskim w Retymno, gdzie odbyła zarówno staż naukowy jak i wizyty studyjne oraz realizowała dłuższe pobyty badawcze. Także w tych latach

odbyła krótsze wizyty zagraniczne związane z wykładami otwartymi, na jakie była zapraszana w związku z prowadzonymi badaniami.

- Realizowała wyjazdy w ramach programu ERASMUS 7-14.05.2012 w the Department of Political Science of the University of Crete związane z działalnością badawczą i dydaktyczną.
- Odbyła staż naukowy w 2019 roku w ramach stałej dwustronnej współpracy z the Faculty of Humanities and Social Sciences Comillas Pontifical University z Wydziałem Nauk Społecznych i Humanistycznych Akademii Marynarki Wojennej. Projekt dotyczył wpływu kryzysu na tzw. państwa PIGS tj. Portugalię, Włochy, Grecję i Hiszpanię.
- W latach 2010-2020 współpracowała, jako stały recenzent, z redakcjami czasopism: „Rocznik Bezpieczeństwa Międzynarodowego”, „Przegląd Historyczny” oraz recenzowała artykuł pt. „Russian influence in the Western Balkans. Carrot or stick?” dla „Rocznika Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej”.
- W latach 2010-2020 pracowała w międzyuczelnianych zespołach badawczych: praca statutowa „Anif” lata 2010-2013 - kierownik zespołu badawczego *Podstawowe problemy kulturowej integracji Europy*; grant nr 4019/B/T00/2009/36 MNiSZW realizowany w latach 2009-2011 – członek zespołu grantowego; grant kod H-4-1-1-002/2018 członek zespołu grantowego.

W oparciu o przygotowaną przez Kandydatkę dokumentację uznaję, że w/w sfery jej aktywności prezentują się ciekawie, są różnorodne i w części innowacyjne, są też bezpośrednio związane z jej zainteresowaniami i badaniami naukowymi.

VI. Charakterystyka dorobku dydaktycznego, organizacyjnego oraz popularyzującego naukę

Z dokumentacji wniosku wynika, że Kandydatka m.in.:

- w latach 2014 – 2018, pełniła funkcję promotora pomocniczego w obronionym na Uniwersytecie Jagiellońskim w Instytucie Nauk Politycznych doktoracie. Uczestniczyła wtedy w seminarium prof. B. Krauz-Mozer a funkcję promotora pomocniczego realizowała w ramach przewodu doktorskiego mgr Piotra Szafrugi, który w roku 2018

obronił rozprawę nt. *„Zastosowanie teorii spontanicznego porządku w naukach politycznych”*.

- W macierzystym Wydziale Nauk Społecznych i Humanistycznych AMW w Gdyni od roku 2010 prowadziła na studiach licencjackich i magisterskich na kierunkach *„Stosunki międzynarodowe”* i *„Wojsko w systemie służb publicznych”* następujące przedmioty: Międzynarodowe stosunki polityczne, Teoria polityki, Wstęp do stosunków międzynarodowych, Wprowadzenie do integracji europejskiej, Współczesne problemy Bliskiego Wschodu, Migracje XX i XXI wieku, a także Human Rights oraz Basic Course of Polish and European History and Culture– przedmioty w języku angielskim dla grup studentów z państw arabskich (Arabia Saudyjska, Katar, Kuwejt) studiujących na kierunkach wojskowych AMW.
- Od 2016 roku prowadzi konwersatoria w języku angielskim, w ramach projektów: *„Rozwój kompetencji analitycznych, zawodowych i komunikacyjnych studentów kierunku stosunki międzynarodowe AMW”* oraz *„Zintegrowany program wsparcia AMW – I edycja”*. Projekt o nr POWR.03.05.00-00-Z010/17, którego Instytucją Pośredniczącą było Narodowe Centrum Badań i Rozwoju realizowany jest przez Akademię Marynarki Wojennej do roku 2023. Miejsce zajęć: Gdynia Akademia Marynarki Wojennej, Madryt i Lizbona.
- W latach 2016-2019 prowadziła warsztaty dla SWPS w ramach szkoleń podnoszących kompetencje dydaktyczne, tzw. *„Tydzień szkoleń dydaktycznych”* organizowane we wszystkich oddziałach SWPS w Polsce w ramach warsztatów pt. *„Debata oksfordzka i jej użycie na zajęciach akademickich”*.
- W latach 2010–2015 była wykładowcą w Wyższej Szkole Komunikacji Społecznej w Gdyni, gdzie realizowała przedmioty *„Nauka o polityce”*, *„Problemy migracji we współczesnym świecie”*.
- W latach 2008-2020 współtworzyła programy studiów licencjackich, magisterskich i podyplomowych na kierunkach *„ Stosunki międzynarodowe”* ; *„ Dyplomacja”* i *„Komunikacja międzykulturowa w środowisku pracy”*. Do tej pory pracuje jako członek zespołu do spraw programów studiów na kierunku *„Stosunki międzynarodowe”*.

- Od 2009 roku prowadzi corocznie seminarium dyplomowego na poziomie licencjatu lub seminarium magisterskiego.
- W swoim dorobku ma opiekę naukową nad seminarzystami, recenzowanie prac licencjackich i magisterskich oraz przewodniczenie komisjom egzaminacyjnym. Jako promotor od 2015 roku doprowadziła do pozytywnej obrony 18 studentów. Od 2010 roku była recenzentem 60 prac (licencjackich i magisterskich) oraz przewodniczyła 35 komisjom egzaminacyjnym.
- W latach 2008-2011 pełniła funkcję prodziekana do spraw studenckich Wydziału Nauk Humanistycznych i Społecznych AMW w Gdyni.
- W latach 2009-2020 organizowała szereg wydarzeń (konferencje, warsztaty, seminaria, Szkoły Letnie) w kraju i zagranicą. W zależności od charakteru wydarzeń uczestniczyli w nich zarówno studenci, naukowcy jak i eksperci z całego świata.
- w latach 2009, 2012, 2015 i 2018 prowadziła panele w czasie Kongresów Politologii.

Także i w tym zakresie, w oparciu o przygotowaną przez Kandydatkę dokumentację, pozytywnie oceniam jej aktywność i dokonania. Są one różnorodne, ważne dla środowiska, bazują na zainteresowaniach i badaniach naukowych Kandydatki.

VII. Konkluzje:

Biorąc pod uwagę powyżej zaprezentowane uwagi i oceny uznaję, że:

1. Kandydatka przedstawiła do weryfikacji wymagany ustawowo dorobek naukowy, w tym rozprawę habilitacyjną wskazaną jako osiągnięcie naukowe, a także osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne;
2. Kandydatka prowadzi od lat zaprogramowane badania naukowe, podejmuje w nich istotne problemy badawcze, poddaje je autorskiej interpretacji, wprowadza do obiegu naukowego nowe konteksty badawcze oraz oceny;
3. Dorobek Kandydatki, łącznie z monografią wskazaną jako osiągnięcie naukowe, mieści się w dyscyplinie nauki o polityce i administracji i stanowi „znaczący” wkład w jej rozwój w Polsce;
4. Działalność dydaktyczna, organizatorska i popularyzatorska Kandydatki zasługują na pozytywną ocenę. Jest ona związana z prowadzonymi przez nią badaniami naukowymi.

Niniejszym uznaję, że w świetle *Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* oraz *Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki*, dr Iwona Jakimowicz – Pisarska spełnia warunki wymagane do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk społecznych w zakresie nauk o polityce i administracji. Wnioskuje jednocześnie o jej dopuszczenie do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to be 'W' and 'F'.